

under sognekommunerne, overtaget af amtskommunerne. Da det drejer sig om ca. 2.000 km veje, har flere amtsvejvæsener fået fordoblet deres landevejsslængde, og de har derfor ikke nået at udbygge organisationen af amtsvejvæsenerne tilsvarende. Der foreligger således ingen mulighed for de pågældende sognekommuner for at frigøre sig for dette arbejde og dermed fra de merudgifter, som afgiftsafsmittningen medfører for dem selv.

Til belysning af de økonomiske konsekvenser, som afsmitningsreglen medfører for kommunerne alene for så vidt angår vejarbejder, har arbejdsgruppen fået forelagt nedennævnte eksempler:

Ålborg kommune, der som følge af store hovedlandeveysarbejder for staten svarer afgift af hele sin tekniske forvaltning, oplyser at betale ca. 425.000 kr. alene i afsmittende moms for de 3 kvartaler i 1967-68.

Ringsted kommunes tekniske forvaltning har for private, politistationen m. m. udført snerydning, hækkklipping, retablering af veje m. m. for i alt 22.000 kr. i de sidste 3 kvartaler af 1967-68. Efter afsmitningsreglen vil kommunen skulle betale 26.000 kr. i afgift af afdelingens arbejde i samme periode for kommunen selv. Da der intet overskud beregnes til kommunen af arbejdet for fremmede, vil kommunen derfor ophøre med den hidtidige servicevirksomhed, såfremt afsmitningsreglen opretholdes.

Ballerup-Måløv er ophørt med snerydning og glatføregrusning for andre, hvorfor disse arbejdsområder efter aftale med toldvæsenet holdes uden for registreringen af kommunens vejvæsen. Dette udfører retablering af veje for K.T.A.S. efter kabelbrud og lignende. For grundejerne foretages projekteringsarbejder med den begrundelse, at kommunen alene ligger inde med det fornødne kortmateriale, hvorfor kommunen ville have samme ulempe, såfremt dette arbejde blev udført af andre. Bortset fra projektering foretages ikke arbejde for grundejerne. Ballerup-Måløvs afgiftsafregning udgør ca. 25.000 kr. i kvartalet, hvoraf 80-90 pct. vedrører afsmitningen.

Fra *Frederiksberg* kommune oplyses, at kommunen besøger ren- og vedligeholdelsen af en række private veje i henhold til bestemmelser i skøder, ældre aftaler og

overenskomster. Disse forpligtelser kan opdeles i følgende grupper: a) Veje, som ren- og vedligeholdes efter regning; b) Veje, som ren- og vedligeholdes efter overenskomst (der kan opsiges) og mod en afgift, som reguleres hvert 5. år; og c) Veje, som ren- og vedligeholdes mod en fast årlig afgift, der ikke kan reguleres, og hvor aftalen ikke kan opsiges.

En væsentlig del af vedligeholdelsen af disse veje vil kunne overlades til private entreprenører, og toldvæsenet har i marts 1968 som en foreløbig ordning godkendt, at kommunen uden afsmitning kan viderefakturere betalte entreprenørregninger; medens udgifter for arbejder, der udføres af kommunen, må afholdes uden refusion. Denne afgørelse har i tiden efter momslovens ikrafttræden medført en udgift for kommunen på ca. 70.000 kr.

Såfremt de nuværende regler opretholdes, vil kommunen se sig nødsaget til i videst muligt omfang at afvikle sine forpligtelser, d. v. s. opsiges overenskomster og aftaler med grundejerne. Tilbage bliver dog visse veje og vejstrækninger, hvor forpligtelsen ikke kan opsiges. Sådanne veje kunne tænkes overtaget som offentlige veje, men dette forudsætter en vis trafikal betydning og en forudgående istandsættelse, der næppe vil være midler til foreløbig. Frederiksberg er, formentlig som den eneste kommune, efter den nugældende politivedtægt forpligtet til fuldt ud at snerydde og renholde de offentlige veje, og udgifterne hertil androg i 1966-67 ca. 7 mill. kr., medens udgifterne til ren- og vedligeholdelse af de private veje i samme tidsrum androg ca. 220.000 kr.

Det kan tilføjes, at hvor ren- og vedligeholdelsen af private veje fuldt ud påhviler grundejerne, påbyder kommunen de nødvendige vedligeholdelsesarbejder udført. Grundejerne tager i så tilfælde sjældent initiativ hertil. Kommunen er efter juni 1967 gået over til at lade sådanne arbejder udføre ved private entreprenører.

Københavns kommunes vejkontor under stadsingeniørens direktorat udfører arbejder for andre: hovedlandeveysarbejder for staten, anlæg og vedligeholdelse af veje for private grundejerne, retablering af veje for koncessionerede selskaber m. v. i et omfang, der svarer til ca. $\frac{1}{3}$ af kontorets samlede virksomhed. Afsmitningsreglen vil medføre